

ните статистически управления по света, Евростат и др.? Смятат това, което им наредят началниците. Но и началниците им не знаят какво се смята с $\text{IN}(\text{T1})$. Защо? Защото в нито една методика на отбелязаните институции за смятане на $\text{IN}(\text{T1})$, в т.ч. еквилибристичната Turvey (1989), *не съществува* определение на $\bar{P} \left(\prod_{h=1}^{H \geq 2} Q(\mathbf{G}^{(h)}) \right)$.

Липсата на определение на $\bar{P} \left(\prod_{h=1}^{H \geq 2} Q(\mathbf{G}^{(h)}) \right)$ в учебника по теория на икономиката и институционалните методики за смятане на $\text{IN}(\text{T1})$ ми напомня скандала, описан от А. Колмогоров в предисловието към Лебег (1960, с. 12): "Особено остро стои въпросът за понятието "лице на повърхнина". В елементарната геометрия освен лицата на цилиндър и конус, за които общият проблем може да бъде премахнат с развиването им върху равнина, се "изчислява" и лицето на кълбо. Изчисляването му обаче няма определен смисъл, докато самото понятие "лице" не бъде определено (подч. от мен). Далеч не на всички хора е известно, че работата не е в трудността да бъде приведено такова определение в училищния учебник, а в това, че коректното определение на "лице", годно макар в най-простите случаи, е било открито едва в края на XIX в. и се излага само в специалните мемоари. В учебниците по анализ и диференциална геометрия лицето на повърхност се о п р е д е л я като интеграл:

$$J = \iint \sqrt{1 + p^2 + q^2} \, dx \, dy.$$

Обикновените "доказателства" за това, че този интеграл наистина изразява лице, не издържат критика по тази причина, че не може да се докаже равенството на интеграла на лицето, без да се определи по-напред какво е това лице (подч. от мен). Това обстоятелство представлява вече истински скандал за общоприетото излагане на диференциалната геометрия".

10.1.1.3. Прегледът на мемоарите по T1 говори, че математикът М. Drobisch (1802-1896) смята през 1871 г. аритметично средно число на

числовите изрази на цените на $\prod_{d=1}^{D > 2} Q(\mathbf{G}^{(d)})$, $D < H$, всяко от съдържащите

се в което $Q(\mathbf{G}^{(d)})$ е измерено с *една и съща* физическа единица за маса. Икономистът Е. Laspeyres, който 7 години по-рано е направил в Laspeyres (1864) смятания с $\text{IN}(\text{T1})_1$, отхвърля подадената от М. Drobisch математическа ръка за помощ с аргумент, който по-късно бива наречен *strong*